Dosarul nr. 5r-5840/2025
4-24061748-12-5r-17092025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Arina Cernei
Cu participarea:
Agentului constatator Ioana Tabacari
În lipsa:
Petiţionarului Mihail Popescu

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestaţia lui ***Popescu Mihail***, *****, împotriva procesului–verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 566206 şi a deciziei de sancţionare din 17.05.2024, emise de agentul constatator din cadrul SMDTR a DPP a INSP al GP al MAI, Mangîr Evgheni, în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa

c o n s t a t ă:

La data de 17.05.2024, agentul constatator din cadrul SMDTR a DPP a INSP al GP al MAI, Mangîr Evgheni a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 566206 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care cet. Popescu Mihail, în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, a fost sancţionat cu amendă în mărime de 16 (*şaisprezece*) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 800 (*opt sute*) lei MD cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 02.08.2023, ora 10:29, în Orhei (Peresecina), pe traseul R6 Chişinău – Orhei – Bălţi (km 26, m 600), deplasîndu-se cu automobilul de model „Mitsubishi Outlander) cu n/î *****, a depăşit viteza de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/h, prevăzută în pct. 47.1 (a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, deplasîndu-se cu 63 km/h.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 566206 şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, Popescu Mihail, la 31.05.2025, a depus contestaţie, solicitând anularea procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 566206 şi deciziei de sancţionare din 17.05.2024.

În motivarea contestaţiei petiţionarul a indicat că, pe data de 23 decembrie 2023 a recepţionat Solicitarea SMDTR privind fapta comisă la 02.08.2023 în or. Orhei (Peresecina-intrare) prevăzută pct. 47.1 RCR art. 236 alin. (1) Cod Contravenţional al RM.

Susţine că, la 27.12.2023 a declarat că automobilul său „Mitsubishi Outlander” cu n/î ***** a fost condus de fratele său - *****, a.n. *****, IDNO *****, dom: *****.

Menţionează că, prin poşta electronică a transmis declaraţia recepţionată la 02.01.2024 de SMDTR. Analogic, a transmis pe fapta constatării din 01.09.2023 tot la Peresecina, recepţionată pe 09.01.2024.

Reieşind din cele expuse, a solicitat să fie verificate declaraţiile respective şi să fie anulat procesul Contravenţional.

În şedinţa de judecată, agentul constatator Ioana Tabacari, a declarat că, susţine procesul-verbal cu privire la contravenţie. Totodată, a menţionat că petiţionarul nu le-a comunicat informaţia cu privire la cine a condus automobilul în termen, or petiţionarul a expediat mai târziu informaţia şi nu în termen de 60 de zile.

În şedinţa de judecată, petiţionarul Popescu Mihail, nu s-a prezentat, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei (*f.d. 65*), nu s-a prezenta şi nu a comunicat motivele neprezentării.

Potrivit art. 455 alin. (1) şi (3) Cod contravenţional, şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod.

Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale.

Având în vedere norma legală precitată, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei contravenţiei în lipsa petiţionarului, ori instanţa de judecată a întreprins acţiuni în vederea citării acestuia.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată apreciază contestaţia ca fiind întemeiată şi urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării procesului-verbal cu privire la contravenţie şi încetarea procesului contravenţional, reieşind din următoarele considerente.

Apriori, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 566206 şi decizia din 17.05.2024, Popescu Mihail, a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, în circumstanţele în care, la 02.08.2023, ora 10:29, în Orhei (Peresecina), pe traseul R6 Chişinău – Orhei – Bălţi (km 26, m 600), deplasîndu-se cu automobilul de model „Mitsubishi Outlander) cu n/î *****, a depăşit viteza de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/h, prevăzută în pct. 47.1 (a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, deplasîndu-se cu 63 km/h (f.d. 12).

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 566206, în privinţa persoanei fizice Popescu Mihail, a fost emisă decizia de sancţionare din ***17.05.2024*** - cu amendă, în mărime de 16 (*şaisprezece*) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 800 (*opt sute*) lei MD cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de ***17.05.2024, ora 14:34***, în absenţa contravenientului, fapt conformat prin înscrisul de la rubrica nr. 14.

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia

emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Popescu Mihail, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. DCT03 566206 din 17.05.2024 şi a deciziei emise în baza lui, la ***31.05.2024*** în adresa SMDTR, în termen de 15 zile de la data recepţionării procesului – verbal cu privire la contravenţie, or potrivit avizului de recepţie acesta a recepţionat procesul-verbal la 27.05.2024 (f.d. 11). Astfel, avînd în vedere că nu s-a făcut dovada contrarie a celor constatate, se consideră că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, de depunere a contestaţiei de către Popescu Mihail (f.d. 5).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În continuare, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri şi nu corespunde circumstanţelor de fapt stabilite în cauză.

Potrivit art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, fapta contravenţională constă în *depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră,*

ce se sancţionează cu amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În corespundere cu art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Deci, în speţă, instanţa de judecată atestă lipsa în totalitate a probelor care ar dovedi comiterea contravenţiei imputate petiţionarului, şi anume circumstanţele faptice care ar confirma că, la 02.08.2023, ora 10:29, în Orhei (Peresecina), pe traseul R6 Chişinău – Orhei – Bălţi (km 26, m 600), deplasîndu-se cu automobilul de model „Mitsubishi Outlander” cu n/î *****, s-a deplasat cu 63 km/h.

La caz, instanţa reţine că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului agentul constatator a administrat şi anexat la materialele cauzei contravenţionale procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 566206 din 17.05.2024 (*f.d. 12*), care a fost întocmit în absenţa petiţionarului Popescu Mihail.

- solicitarea privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei seria/nr. DCT03 566206 (*f.d. 13*);

- planşa fotografică, fiind indicată data 02.08.2023, ora 10:29:10, şi viteza de 063 km/h (*f.d. 14-15*);

- buletin de verificare metrologică nr. A 109090 din 08.12.2023 (*f.d. 16*);

- cazier contravenţional (*f.d. 17*).

Alte careva înscrisuri nu se regăsesc.

În conformitate cu prevederile art.443[1] alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, În cazul autosesizării privind săvârşirea contravenţiilor prevăzute la art.236, 238 şi art.240 alin.(2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcţionează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravenţională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informaţiei solicitate sau de comunicare a informaţiei false. Solicitarea este expediată prin poştă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării şi confirmarea primirii acesteia.

(2) ***După recepţionarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declaraţie cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei constatate în condiţiile alin.(1)***.

Cu referire la solicitarea nr. DCT03 566206 din ***17.05.2024*** privind declararea persoanei care s-a aflat la volanul automobilului, instanţa de judecată reţine că, prin aceasta petiţionarului i s-a acordat termen de 60 zile să prezinte informaţiile de rigoare agentului constatator. Cu toate acestea, procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. DCT03 566206, a fost întocmit la aceeaşi dată de ***17.05.2024*** – ce suplimentar denotă că persoana nici nu a fost citată, nici nu a fost informată despre comiterea contravenţiei, dar din start a fost tras la răspundere contravenţională, fiindu-i întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie şi aplicată sancţiune contravenţională. Mai mult ca atât, la materialele dosarul lipseşte dovada că somaţia în cauză i-a fost expediată făptuitorului şi ar fi fost recepţionată de acesta (f.d.12-13).

Vis-a-vis de buletinul de verificare metrologică nr. A 109090 din 08.12.2023 – instanţa de judecată denotă că acest înscris confirmă prin sine funcţionalitatea utilajului, dar nu confirmă existenţa faptei contravenţionale.

Totodată, vis-a-vis de fotografia anexată cu titlu de probă la dosar, instanţa de judecată denotă că, la materialele dosarului lipsesc date cu privire de cine se află la volan, existând o situaţie de incertitudine. Astfel, instanţa de judecată le va da o apreciere critică.

În continuare, instanţa reţine că, procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în lipsa contravenientului, fapta fiind constată cu ajutorul unui mijloc tehnic omologat fără ca organul constatator să identifice efectiv conducătorul auto, or în cauză, procesul-verbal a fost întocmit numai pe baza calităţii de proprietar al mijlocului de transport, fără ca agentul constatator să deţină dovezi certe că acesta a condus efectiv vehiculul.

Instanţa explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un

proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură. În acest caz, instanţa de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să îşi demonstreze propria nevinovăţie, revenind instanţei de judecată obligaţia de a administra tot probatoriul necesar stabilirii şi aflării adevărului, iar agentului constatator îi revine sarcina de a proba învinuirea imputată contravenientului.

Din considerentele enunţate, instanţa de judecată conchide că, acuzaţia agentului constatator poartă un caracter declarativ şi formal, în contextul în care la procesul-verbal cu privire la contravenţie din 17.05.2024, nu este anexată nici o probă în acest sens, ori potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului înfăptuirea justiţiei cere ca, judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza *Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord* din 17 decembrie 1996).

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală”, în înţelesul european autonom al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situaţia de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi

considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina cet. Popescu Mihail.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravenţională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravenţională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenţie.

În consecinţă, pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa determină că, contestaţia este una întemeiată şi urmează a fi admisă, cu încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa cet. Popescu Mihail pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional.

Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), 448, 460, 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestaţia cet. ***Popescu Mihail*** împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 566206 şi a deciziei de sancţionare din 17.05.2024, emisă de agentul constatator din cadrul SMDTR a DPP a INSP al GP al MAI, Mangîr Evgheni în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se anulează procesul–verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 566206 şi decizia de sancţionare din 17.05.2024, emisă de agentul constatator din cadrul SMDTR a DPP a INSP al GP al MAI, Mangîr Evgheni, în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa cet. ***Popescu Mihail*** învinuită de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,

Judecător Lilia Lupaşco